

ط- هر گونه معلومات دیگری که به آگاهی دولت درخواست شده جهت تسهیل اجرای درخواست رسانیده شود.

اجرای درخواست ها

ماده ششم:

۱- مقامات ذیصلاح درخواست شده، درخواست را به مراجع ذیربط جهت اجرای لازم محول می سازد. و بر آن مرجع ذیربط است تا هر آنچه را در توان دارد برای اجرای درخواست به کار برد.

مقامات قضائی دولت درخواست شده حکم احضار برای ادای شهادت و یا حکم تفتیش و یا سایر احکام ضروری برای اجرای درخواست را صادر می نماید.

۲- مقامات ذیصلاح درخواست شده کلیه ترتیبات لازم را اتخاذ می دارد تا دولت درخواست دهنده در قلمرو آن در هرگونه اجراءات ناشی از درخواست مساعدت، تمثیل گردد.

۳- اجرای درخواست ها مطابق قوانین ملی دولت درخواست شده صورت گرفته و تابع اجراءات مشخص شده در درخواست می باشد مادامی که آن اجراءات قوانین دولت درخواست شده مغایرت نداشته باشد، و هر گاه احکام این موافقتنامه و یا درخواست تقدیم شده اجراءات معینی را مشخص نساخته باشد، اجرای درخواست طبق اصول اجراءات در دولت درخواست شده صورت می گیرد.

۴- هر گاه مقامات ذیصلاح دولت درخواست شده مقرر داشتند که اجرای درخواست در تحقیقات جاریه یا اتهام و یا اجراءات تأثیر می گذارد و یا اینکه اجرای آن مقتضی رعایت شرایطی می باشد که آن را ضروری می داند بایستی با مقامات ذیصلاح دولت درخواست دهنده با مشورت بپذیرد. و در صورتی که دولت درخواست دهنده مساعدت مشروط را بپذیرد بایست به آن شرایط مقید باشد.

۵- دولت درخواست شده باید منتهای کوشش خود را به خرج دهد تا سری بودن محتویات درخواست را حفظ نماید، هرگاه مقامات ذیصلاح دولت درخواست دهنده این خواست را مطرح بدارد، و در صورتی که اجرای درخواست یا نادیده گرفتن سری بودن صورت می گیرد دولت درخواست شده باید مقامات ذیصلاح دولت درخواست دهنده را در جریان قرار دهد. و بر این مقامات است تا علی الرغم آن، اجرای درخواست را مقرر بدارد.

۶- بر مقامات ذیصلاح دولت درخواست شده است تا به درخواست های معقول مقامات ذیصلاح دولت درخواست دهنده در مورد درخواستی که در مرحله اجرا قرار دارد پاسخ مثبت دهد.

۷- بر مقامات ذیصلاح درخواست شده است که نتیجه اجرای درخواست را به اطلاع مقامات ذیصلاح دولت درخواست دهنده برساند، و در صورتی که اجرای درخواست رد گردد و یا به تأخیر و تعویض افتد مقامات ذیصلاح دولت درخواست شده باید اسباب رد، تأخیر یا تعویق را به اطلاع مقامات ذیصلاح دولت درخواست دهنده برساند.

مصارف

ماده هفتم:

۱- دولت درخواست شده تمامی مصارف مربوط به اجرای درخواست را به شمول مصارف تمثیل، متحمل می گردد، به استثنای مصارف کارشناسان، ترجمه، کاپی و مصارف متعلق به سفر اشخاص، چه در داخل قلمرو دولت درخواست شده به نفع دولت درخواست دهنده و یا مطابق احکام مواد (۱۱ و ۱۲) این موافقتنامه، که دولت درخواست دهنده آن را می پردازد.

۲- هر گاه در هنگام اجرای درخواست واضح گردید که اجرای کامل مستلزم مصارف استثنائی می باشد مقامات ذیصلاح دولتی با هم به مشورت می پردازند تا شرایط و حالت هائی را که ممکن است در پرتو آن تنفیذ را استمرار دهند، مقرر بدارند.

قیود استفاده

ماده هشتم:

۱- مقامات ذیصلاح دولت درخواست شده می تواند از دولت درخواست کننده بخواهد که هر گونه معلومات و مدارکی که به موجب این موافقتنامه به دست آورده است در هیچ یک از تحقیقات یا اتهام یا اجرائی که در درخواست بیان نگردیده است مورد استفاده قرار ندهد، مگر آنکه موافقت قبلی مقامات ذیصلاح دولت درخواست شده را به دست آورده باشد، و هرگاه دولت درخواست شده چنین درخواستی را بنماید بر دولت درخواست دهنده است که به آن شرایط مقید باشد.

۲- مقامات ذیصلاح دولت درخواست شده می توانند از دولت درخواست دهنده بخواهند که سری بودن معلومات و یا مدارک تقدیم یافته به موجب این موافقتنامه را حفظ کند و یا فقط طبق حالت ها و شرایطی که دولت درخواست شده محدد نموده است مورد استفاده قرار دهد.

۳- معلومات و مدارکی که در دولت درخواست دهنده در دسترس عامه قرار دارد به گونه ای که با بندهای (۱ و ۲) این ماده سازگار باشد برای هر مقصدی مورد استفاده قرار گرفته می تواند.

شهادت و یا دلیل در دولت درخواست شده

ماده نهم:

۱- شخص موجود در قلمرو دولت تقاضا شده که دلیل ارایه می دارد مطابق به این موافقتنامه هرگاه ضرورت بود برای حضور و ادای شهادت و یا تقدیم اشیا از جمله اسناد و سجلات، مجبور ساخته می شود.

۲- دولت درخواست شده می تواند برای حضور اشخاصی که دولت درخواست دهنده در درخواست خود مشخص می سازد، طبق اجراءات مشخص در قوانین ملی خود، موافقت نماید.

۳- هرگاه شخص مشارالیه در بند (۱) این ماده ادعا نماید که مطابق قوانین ملی دولت درخواست دهنده از مسئولیت برخوردار است و یا فاقد اهلیت می باشد، این ادعا مانع استماع شهادت وی و یا دریافت مدارک از وی نمی گردد، مشروط برآنکه ادعای مطرح شده به مقام ذیصلاح دولت درخواست دهنده ارایه گردد تا در مورد اتخاذ تصمیم نماید.

۴- مدارک ارایه شده و یا آنچه از ادای شهادت مطابق این ماده در دولت درخواست شده به دست آمده، بنا به درخواست دولت درخواست دهنده و مطابق به اجراءات قانونی رایج در دولت درخواست شده مستند ساخته می شود و به عنوان دلیل در دولت درخواست دهنده پذیرفته می گردد بدون آنکه به مستند سازی بعدی در این مورد نیازی بوده باشد.

سجلات ادارات دولتی

ماده دهم:

۱- بر دولت درخواست شده است تا نسخه هائی از سجلات را که در دسترس عامه قرار دارد در اختیار دولت درخواست دهنده قرار دهد، از جمله اسناد و معلوماتی که در حیات ادارات و ارگان های دولت اش موجود می باشد.

۲- دولت درخواست شده می تواند نسخه هائی از هرگونه سجلات و به هر نحوی که باشد را در اختیار دولت درخواست دهنده قرار دهد، از جمله اسناد و معلوماتی که در حیات ادارات و ارگان های حکومتی آن دولت موجود می باشد ولی در دسترس عامه قرار نگرفته است، مادامی که آن مواد و معلومات متعلق به امنیت ملی نباشد.

۳- مستند سازی درخواست متعلق به سجلات تقدیم یافته به موجب این ماده و طبق اجراءات قانونی معمول در دولت درخواست شده به وسیله مؤظفی که مسئولیت حفظ آن را به عهده دارد صورت می گیرد، و اسناد مستند شده به این طریق، به عنوان دلیل نزد دولت درخواست دهنده قابل قبول می باشد بدون آنکه به مستند سازی بعدی در این مورد نیازی بوده باشد.

ادای شهادت خارج از قلمرو دولت درخواست شده

ماده یازدهم:

۱- در حالتی که دولت درخواست دهنده حضور شخصی را خواستگار گردد که در دولت درخواست شده وجود دارد، بر دولت درخواست شده است تا از شخص مذکور بخواهد، هرگاه راغب باشد، به ادای شهادت بپردازد، و بر مقام ذیصلاح دولت، درخواست شده است تا اجراءات اتخاذ شده در این مورد را به اطلاع مقام ذیصلاح دولت درخواست دهنده برساند.

۲- بر دولت درخواست دهنده است تا حدود مصارفی را که خواهد پرداخت واضح سازد، و شخصی که برای حضور موقت می نماید می تواند از دولت درخواست دهنده بخواهد تا در مقابل آن مبلغ نقدی را به طور پیشکی جهت تحت پوشش قرار دادن این مصارف بپردازد و پرداخت این مبلغ نقد پیشکی می تواند از طریق سفارت و یا قونسلگری دولت درخواست دهنده پرداخت گردد.

۳- بر مقام ذیصلاح دولت درخواست دهنده است تا شخصی را که طبق احکام این ماده حضور می یابد تابع اجراءات ابلاغ نگرداند و از توقیف و یا مقید ساختن آزادی شخصی وی بابت هر گونه افعال و یا حکومیت های قبل از ترک گفتن دولت درخواست شده خود داری نماید.

همچنان اتهام این شخص و یا توقیف و یا مجازات وی به سبب ادای شهادتش جایز نمی باشد.

۴- هرگاه شخصی که به قلمرو دولت درخواست دهنده حاضر گردیده است آزادی و وسیله ترک گفتن دولتی که به آن حاضر شده است را بیابد و در خلال (۳۰) روز پس از ابلاغ به ترک گفتن آن را ترک نگویید و یا قلمرو آن دولت را ترک گفت سپس با رضایت و اراده خود در خلال مدت ذکر شده به آن دولت برگشت نمود در این حالت محاکمه وی به سبب جرایم دیگر امکان پذیر می باشد.

انتقال دادن اشخاص توقیف شده

ماده دوازدهم:

۱- انتقال دادن مؤقت شخص توقیف شده نزد دولت درخواست شده به حراست دولت درخواست دهنده به مقصد مساعدت به موجب این موافقتنامه جواز دارد، در صورتی که شخص مطلوب و مقامات ذیصلاح دولتی به آن توافق نمایند.

۲- در راستای مقاصد این ماده:

الف- بر دولت که مرسل الیها لازم است تا شخص انتقال یافته را در توقیف نگه دارد مادامی که به وسیله دولت مرسل طور دیگری تفویض نیافته باشد.

ب- بر دولت مرسل الیها است تا شخص انتقال یافته را در خلال یکماه از تاریخ تسلیم گیری به حراست دولت مرسل اعاده نماید.

ج- مدتی که شخص انتقال یافته در توقیف دولت مرسل الیها سپری می نماید از مدت محکوم بهای وی در دولت مرسل کاسته می شود.

انتقال دادن اشخاص توقیف شده از راه ترانزیت

ماده سیزدهم:

- ۱- دولت درخواست شده می تواند به انتقال ترانزیتی شخص توقیف شده در حراست دولت درخواست دهنده که حضور آن به قلمرو دولت درخواست دهنده مطلوب می باشد از قلمرو خود اجازه عبور بدهد.
- ۲- بر دولت درخواست شده است تا به در توقیف گذاشتن شخص مطلوب در خلال انتقال ترانزیتی متعهد باشد.

مکان یا هویت اشخاص یا اشیاء

ماده چهاردهم:

در حالتی که دولت درخواست دهنده خواهان معین ساختن مکان یا هویت اشخاص یا اشیاء گردد، بر دولت درخواست شده است تا منتها سعی خود را طبق قانون ملی خود جهت تحقق از مکان یا هویت به کار برد.

ابلاغ اسناد

ماده پانزدهم:

- ۱- بر دولت درخواست شده است تا منتهای کوشش خود را برای ابلاغ هر گونه سند، کلی و یا جزئی متعلق به هر درخواست مساعدت تقدیم شده از سوی دولت درخواست دهنده، طبق احکام این موافقنامه، به خرچ دهد.
- ۲- بر دولت درخواست دهنده است تا هر درخواست ابلاغ سند، متعلق به حضور شخص در برابر مقام دولت درخواست دهنده را، قبل از تاریخ معین برای حضور، به وقت مناسب، محول دارد.
- ۳- بر دولت درخواست شده است تا ثبوت ابلاغ، به نحوی که در درخواست مشخص شده است، به دولت درخواست دهنده اعاده نماید.

تفتیش و ضبط

ماده شانزدهم:

- ۱- بر دولت درخواست شده است تا مطابق قوانین خود درخواست تفتیش و یا ضبط مواد متعلق به جرم مورد تحقیق وارده از دولت درخواست دهنده را اجراء نماید، همچنین آن مواد را انتقال دهد، در صورتی که حیازت آن در دولت درخواست شده جرم محسوب نگردد.
- ۲- بر هر مامور مسئول حفظ ماده ضبط شده است که، مطابق به اجراءات قانونی معمول در دولت درخواست شده، توسط خانه پری فورمه مخصوص این کار شهادت بدهد برای بیان ماهیت مواد و حالتی که در آن قرار داشته با محدد

کردن وضعیت، کمیت، وزن و تعداد آن، تا آنجا که ممکن بوده باشد، و این فورمه به عنوان دلیل درخواست دهنده قابل پذیرش می باشد بدون آنکه به مستند سازی بعدی در این مورد نیاز بوده باشد.

۳- مقام ذیصلاح در دولت درخواست شده می تواند موافقت دولت درخواست دهنده را بر شرایط و حالت هائی خواستگار گردد که برای حمایت منافعش و منافع دیگران در ماده انتقال یافته ضروری شمرده شود.

باز گرداندن اشیاء

ماده هفدهم:

بر مقام ذیصلاح در دولت درخواست دهنده است که تمام اشیاء به شمول اسناد و سجلاتی که در راستای اجرای درخواست به موجب این موافقتنامه برایش داده شده است را باز گرداند، آن گاهی که مقام ذیصلاح دولت درخواست شده، آن را تقاضا نماید.

مساعدت در اجراءات مصادره

ماده هجدهم:

۱- زمانی که مقام ذیصلاح هر دولتی آگاهی حاصل نماید که عایدات و ابزار جرم در قلمرو دولت دیگر موجود می باشد و به موجب قوانین ملی آن دولت مصادره یا شامل ساختن آن در اجراءات ضبط جایز باشد می تواند مقام ذیصلاح دولت دیگر را در جریان امر قرار دهد. و هرگاه آن دولت تخصصی در این مورد داشته باشد می تواند این معلومات را به مقامات ذیربط خویش تقدیم دارد تا در زمینه اجراءات اتخاذ گردد، و بر این مقامات است که تصمیم خود را مطابق به قوانین ملی خود اتخاذ کند و اجراءاتی را که اتخاذ داشته است به اطلاع دولت دیگر برساند.

۲- هر دولتی دیگری را طبق قوانین ملی خویش در اجراءات مربوط به مصادره عایدات و ابزار جرم و اعاده اشیاء برای زیان دیدگان از جرم با دادن تعویض به آنان مساعدت می نماید.

۳- دولتی که بر عایدات یا ابزار جرم نظارت دارد بایست در آنها مطابق به قوانین ملی خود تصرف نماید و هر دولت می تواند محصول فروش کلیه و یا برخی از این موجودات یا عایدات را تا آنجا که قوانین ملی اش اجازه دهد و مطابق به شرایطی که مناسب داند مطابق به شرایطی که مناسب داند به دولت دیگر انتقال دهد.

احکام پایانی

ماده نوزدهم:

مساعدت و اجراءات منصوص علیها در این موافقتنامه، دولتین را از تعهدات آنها، که ناشی از موافقتنامه های بین المللی مرعی الاجرای دیگری باشد و یا از احکام قوانین ملی اش نشأب نماید. معاف نمی سازد.

ماده بیستم:

هر گونه اختلاف در مورد تفسیر یا اجرای این موافقتنامه با مشورت های با هم از طریق مجاری دیپلماتیک حل و فصل می گردد، در صورتی که مقامات ذیصلاح نتوانند پیرامون آن به توافقی دست یابند.

ماده بیستم و یکم:

۱- این موافقتنامه تابع تصویب می باشد و اسناد مصدقه آن مبادله می گردد و در (۳۰) روز پس از تاریخ مبادله اسناد مصدقه، نافذ گردد.

۲- هر یک از دولتین می توانند در هر وقتی که خواسته باشند با ابلاغ کتبی از مجاری دیپلماتیک به این موافقتنامه پایان دهند و این پایان بخشیدن شش ماه بعد از تاریخ ابلاغ کتبی مرعی الاجراء می گردد و با وجود آن اجرائتی که قبل از ابلاغ اتخاذ گردیده تا پایان آن اجرائت طبق احکام این موافقتنامه ادامه می یابد، با گواهی به آن، امضاء کنندگان زیر طبق اصول حکومتین خود تفویض یافته اند این موافقتنامه را به امضاء رسانیدند.

این موافقتنامه در شهر ابوظبی در روز یکشنبه، مؤرخ ۲۸ / میزان / ۱۳۸۷ هجری خورشیدی، برابر با ۱۹ / اکتوبر / ۲۰۰۸ میلادی، در دو نسخه اصلی، به زبان های دری، عربی و انگلیسی، که هر کدام از این متون از اعتبار و حجیت یکسان برخوردار اند، نگارش یافت، و در حالت بروز اختلاف در تفسیر آن، به متن انگلیسی رجحان داده می شود.

از طرف جمهوری اسلامی افغانستان داکتر رنگین دادفر سینتا وزیر امور خارجه

از طرف دولت امارات متحده عربی هادف بن جوعان الظاهری وزیر عدلیه